

Sygn. akt I Cz 341/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Zamościu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Koszel (spr.)
Sędziowie:	SSO Arkadiusz Mrowiec SSO Marek Lisiczyński

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 r. w Zamościu

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku A. B.

z udziałem S. B.

o zobowiązanie sprawcy przemocy do opuszczenia mieszkania

na skutek zażalenia Prokuratora Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim

od postanowienia Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim

z dnia 20 czerwca 2013 r., w sprawie sygn. akt I Ns 4124/13

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim umorzył postępowanie w sprawie wobec cofnięcia wniosku przez A. B. i braku sprzeciwu w tym przedmiocie uczestnika S. B. oraz Prokuratora Rejonowego.

Zażalenie od tego postanowienia wniósł Prokurator Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim zarzucając niesłuszne umorzenie postępowania, gdyż Sąd Rejonowy winien ocenić skuteczność cofnięcia wniosku przez pryzmat zasad współżycia społecznego, a nadto naruszenie przepisów o właściwości, gdyż sprawę powinien rozpoznać sąd karny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy podnieść, że kwestia w jakim Wydziale Sądu powinien być rozpoznany wniosek A. B. była przedmiotem sporu kompetencyjnego, który został rozstrzygnięty przez Prezesa Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim.

Stanowisko Prezesa jest zgodne z art. 11 a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie /Dz.U. z 2005 r., Nr 180, poz. 1493 ze zm./.

Nie jest zasadny również zarzut braku oceny przez Sąd i instancji skuteczności cofnięcia wniosku w kontekście zasad współżycia społecznego.

Sąd Rejonowy odniósł okoliczności sprawy do art. 203 § 4 kpc i stanowisko w tym przedmiocie wnikliwie uzasadnił.

Dowody zgromadzone w sprawie wskazują, że wnioskodawczyni i uczestnik są współwłaścicielami gospodarstwa rolnego, którego prowadzenie wymaga współdziałania.

Wnioskodawczyni przez dłuższe okresy czasu wyjeżdża do pracy zarobkowej za granicę Polski, a więc małżonkowie nie kontaktują się bezpośrednio w tym czasie, zaś uczestnik musi zajmować się wspólnym gospodarstwem, w tym gospodarstwem domowym.

Cofnięcie wniosku o usunięcie uczestnika z mieszkania nie sprzeciwia się kryteriom, które Sąd wziął pod uwagę na mocy art. 203 § 4 kpc. Nadto jeżeli między małżonkami toczy się proces o rozwód, w wyroku rozwodowym Sąd orzeknie o sposobie korzystania ze wspólnego mieszkania, ewentualnie o eksmisji jednego z małżonków – art. 58 § 2 kro.

Z tych względów na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc Sąd Okręgowy oddalił zażalenie.